

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agencia Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală a Finanțelor Publice
a Județului Constanța
Biroul Soluționare Contestații

B-dul I.G.Duca nr. 18
900697, Constanța
Tel : +0241 48 80 55
Fax : +0241 48 80 55
e-mail : Solutionare.Contestatii.CT@mfinante.ro

DECIZIA nr. 22/10.03.2010
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. CONSTANTA S.R.L.
înregistrată la D.G.F.P. Constanța sub nr.....

Biroul Soluționare Contestații din cadrul D.G.F.P. Constanța a fost sesizat de către Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Constanța – Serviciul Antifraudă Fiscală și Vamală, prin adresa nr..... din 16.02.2010, înregistrată la D.G.F.P. Constanța sub nr..... din 16.02.2010, cu privire la contestația formulată de **S.C. CONSTANTA S.R.L.** cu sediul social în Constanța, str..... nr...., CUI .....

Obiectul contestației îl reprezintă drepturile vamale stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..... din 26.01.2010, întocmită de organele vamale din cadrul D.R.A.O.V. Constanța – Serviciul Antifraudă Fiscală și Vamală, în baza Procesului verbal de control din 26.01.2010, în cuantum total de ..... lei, compuse din:

- ..... lei – T.V.A;
- ..... lei – accesorii aferente T.V.A. ;
- ..... lei – taxe vamale;
- ..... lei – accesorii aferente.

Contestația a fost introdusă de către reprezentantul legal al contestatorului, fiind îndeplinite prevederile art.206 lit.e) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, și a fost depusă în termenul prevăzut la art.207(1) din același act normativ.

Astfel, actele atacate au fost întocmite în data de 26.01.2010 iar contestația a fost depusă la Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Constanța în data de 11.02.2010, fiind înregistrată sub nr.....

În speță, se reține că sunt întrunite și celelalte condiții de procedură prevăzute la art.206 și 209 alin.(1) lit.a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, astfel încât Biroul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Constanța are competența să soluționeze pe fond cauza și să pronunțe soluția legală.

I. Prin adresa înregistrată la Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Constanța sub nr...../11.02.2010, petenta, prin reprezentantul său legal, formulează contestație împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..... din 26.01.2010, întocmită în baza Procesului verbal de control din aceeași dată, solicitând admiterea acesteia și desființarea actului administrativ-fiscal, pe care îl consideră netemeinic și nelegal.

Sub un prim aspect, petenta arată că stabilirea drepturilor de import pentru D.V.I.-urile încheiate în anii 2005-2006 s-a efectuat în mod eronat, în temeiul prevederilor Legii nr.86/2006 privind Codul vamal, care a intrat în vigoare începând cu data de 18.06.2006, încălcându-se principiul de drept privind neretroactivitatea în timp a legii.

De asemenea, susține că la momentul depunerii D.V.I.-urilor acestea au fost vizate din punct de vedere financiar de organul vamal, iar încadrarea tarifară s-a efectuat în mod corect de către comisionarii vamali, potrivit dispozițiilor legale în vigoare la acel moment.

Pe fond, petenta invederează că mărfurile importate se referă la geamuri și parbrize, iar potrivit notelor explicative de la subcapitolul 87.08 la care organul vamal face referire în actul de control și în decizia atacată, la această grupă se clasifică „geamurile încadrate”, nu doar geamurile fără încadrare, motiv pentru care consideră că încadrarea și, implicit, calculul drepturilor vamale, au fost efectuate în mod eronat .

În ceea ce privește calculul majorărilor de întârziere, petenta susține că nu-i pot fi imputabile deoarece, potrivit prevederilor art.45 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, actul administrativ-fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului, iar în speță, majorările au fost calculate cu încălcarea dispozițiilor Codului de procedură fiscală, respectiv pe o perioadă anterioară datei de la care actul administrativ-fiscal își produce efectele.

II. Procesul verbal de control din data de 26.01.2010 a fost întocmit de organele vamale din cadrul Serviciului Antifraudă Fiscală și Vamală din cadrul D.R.A.O.V. Constanța, urmare finalizării controlului vamal ulterior privind 19 operațiuni de import parbrize auto, care au fost încadrate de societate la poziția tarifară 7007.11.10 (sticlă securită de dimensiuni și forme care permit utilizarea lor la autovehicule, vehicule aeriene, nave sau alte vehicule - taxe vamale 15%) sau 7007.21.20 (sticlă securit formată din foi lipite, stratificată, de dimensiuni și forme care permit utilizarea lor la autovehicule, vehicule aeriene, nave sau alte vehicule-taxa vamale 15%).

În urma controlului s-a constatat că, în conformitate cu Notele explicative ale subcapitolului 87.08 din Sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor adoptat prin Convenția Internațională de la Bruxelles din 1983, ratificată prin Legea nr.98/1996, parbrizele auto importate se încadrau corect la poziția tarifară 8708.29.90 (părți și accesorii de autovehicule de la pozițiile 8701-8705-altele) având taxa vamală de 30%.

Drept urmare, în temeiul prevederilor art.100 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..... din 26.01.2010, pentru respectivele D.V.I. au fost calculate diferențe de drepturi vamale de import în cuantum total de ..... lei, din care: taxe vamale în sumă de ..... lei și T.V.A. în sumă de ..... lei, precum și majorări de întârziere aferente în cuantum total de ..... lei, până la data de 26.01.2010.

La calcularea drepturilor vamale au fost luate în considerare elementele de taxare din momentul nașterii datoriei vamale (data punerii în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import), conform art.141 și 148 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României și art.223 și 237 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, acte valabile la momentul efectuării importurilor.

III. Având în vedere actele și documentele existente la dosarul cauzei, motivațiile petentei în raport de constatările organelor vamale, ținând cont de dispozițiile legale aplicabile în speță, se rețin următoarele:

În fapt, din documentele existente la dosarul contestației, se reține că în perioada 2005-2006 petenta a efectuat, prin Birourile vamale Cluj Napoca și București Antrepozite 19, operațiuni de import definitiv de parbrize auto pe care le-a încadrat la poziția tarifară 7007.11.10 (sticlă securită călită de dimensiuni și forme care permit utilizarea lor la autovehicule, vehicule aeriene, nave sau alte vehicule) sau 7007.21.20 (sticlă securit formată din foi lipite, stratificată, de dimensiuni și forme care permit utilizarea lor la autovehicule, vehicule aeriene, nave sau alte vehicule), ambele având taxa vamală de 15%.

În urma controlului ulterior al operațiunilor, având ca obiect verificarea încadrării tarifare, organele vamale din cadrul D.R.A.O.V. Constanța - Serviciul Antifraudă Fiscală și

Vamală au stabilit că parbrizele importate trebuiau încadrate corect la poziția tarifară 8708.29.90 – „Părți și accesorii de autovehicule de la pozițiile 8701-8705 – altele” cu taxa vamală de 30%, motiv pentru care au procedat la recalcularea drepturilor vamale de import și a accesoriilor aferente, întocmind în acest sens Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..... din 26.01.2010.

Petenta contestă stabilirea diferențelor de drepturi vamale constând în taxe vamale și T.V.A., susținând că temeiul legal invocat de organul vamal, respectiv Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, nu era în vigoare la momentul efectuării tuturor importurilor verificate (2005-2006), aceasta producând efecte ulterior, începând cu data de 18.06.2006, astfel încât a fost încălcat principiul de drept privind neretroactivitatea în timp a legii.

Pe fond, petenta invederează că mărfurile importate se referă la geamuri și parbrize, iar potrivit notelor explicative de la subcapitolul 87.08, la care organul vamal face referire în actul de control și în decizia atacată, la această grupă se clasifică „geamurile încadrate”, nu doar geamurile fără încadrare, motiv pentru care consideră că încadrarea și, implicit, calculul drepturilor vamale, au fost efectuate în mod eronat .

În ceea ce privește majorările de întârziere, petenta susține că nu-i pot fi imputabile deoarece, potrivit prevederilor art.45 din O.G. nr.92/2003, actul administrativ-fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului iar, în speță, majorările au fost calculate cu încălcarea dispozițiilor Codului de procedură fiscală, respectiv pe o perioadă anterioară datei de la care actul administrativ-fiscal își produce efectele.

1) Referitor la temeiul legal al stabilirii diferențelor de drepturi vamale de import:

Speța supusă soluționării constă în legalitatea stabilirii de diferențe de drepturi vamale de import în temeiul prevederilor art.100 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României pentru operațiunile derulate anterior intrării în vigoare a acesteia.

În drept, dispozițiile art.100 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, în vigoare începând cu data de 18.06.2006, prevăd:

„ART. 100

(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală.

(2) În cadrul termenului prevăzut la alin.(1), autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Controlul se poate face la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional în operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane care se află în posesia acestor acte ori deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există.

(3) Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune.

(6) În cadrul controlului ulterior al declarațiilor, autoritatea vamală stabilește potrivit alin.(3) și diferențele în plus sau în minus privind alte taxe și impozite datorate statului în cadrul operațiunilor vamale, luând măsuri pentru încasarea diferențelor în minus constatate”.

În speță, se reține că temeiul legal invocat de organul vamal este corect, întrucât la data inițierii controlului ulterior al operațiunilor de import, dispozițiile vamale în vigoare erau cele ale Codului vamal al României aprobat prin Legea nr.86/2006.

Faptul că în temeiul acestor dispoziții au fost verificate și stabilite diferențe de drepturi vamale pentru operațiunile de import derulate în perioada 2005- 18.06.2006, anterior intrării în vigoare a acestei legi, nu presupune aplicarea retroactivă a prevederilor acesteia, în

condițiile în care perioada verificată se încadrează în termenul de 5 ani de la acordarea liberului de vamă prevăzut de lege.

În schimb, corectitudinea încadrării tarifare a mărfurilor importate a fost analizată de organul vamal ținându-se cont de reglementările vamale în vigoare la data efectuării importurilor, respectiv Codul vamal aprobat prin Legea nr.141/1997, cu modificările și completările ulterioare (în vigoare pentru operațiunile derulate până la data de 18.06.2006), precum și ale Codului vamal aprobat prin Legea nr.86/2006 (pentru operațiunile derulate ulterior datei de 18.06.2006).

În aceste condiții, se reține ca fiind neîntemeiată critica formulată de petentă cu privire la inaplicabilitatea în speță a temeiului de drept invocat de organul vamal, respectiv art.100 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, și a încălcării principiului de drept privind neretroactivitatea în timp a legii.

2) Cu privire la încadrarea tarifară a parbrizelor auto importate și la legalitatea stabilirii diferențelor de drepturi vamale de import și accesorii:

Speța supusă soluționării este dacă petenta datorează diferențele de drepturi vamale stabilite de organul vamal pentru importul parbrizelor auto.

În drept, referitor la încadrarea tarifară a mărfurilor importate, se reține că în cazul operațiunilor derulate în perioada 2005-18.06.2006 incidente sunt dispozițiile cuprinse în Codul vamal al României aprobat prin Legea nr.141/1997, care prevăd următoarele:

“Art.65. - Taxele vamale de import se determină pe baza Tarifului vamal de import al României, care se aprobă prin lege.

Art.66. - (1) Tariful vamal de import al României se elaborează pe baza nomenclurii combinate a mărfurilor.

Art.72. - Regulile generale și notele explicative de interpretare a nomenclurii mărfurilor prevăzute în Tariful vamal de import al României sunt cele din Convenția internațională a Sistemului armonizat de descriere și codificare a mărfurilor, încheiată la Bruxelles la 14 iunie 1983, la care România este parte”

Pentru operațiunile vamale derulate ulterior datei de 18.06.2006, incidente devin dispozițiile Codului vamal aprobat prin Legea nr.86/2006, respectiv:

“Art.45. - (1) Drepturile legal datorate când ia naștere o datorie vamală se determină pe baza Tarifului vamal al României.

Art.48. - (1) Clasificarea tarifară reprezintă, stabilirea pentru mărfurile respective potrivit reglementărilor în vigoare :

a) codului tarifar din Nomenclatura Combinată sau a Codului tarifar din orice altă nomenclatură menționată la art.46 lit.b);

b) codului tarifar din orice altă nomenclatură care se bazează în întregime sau în parte pe Nomenclatura Combinată ori care adaugă la aceasta orice subdiviziune și care este stabilită de dispozițiile legale care reglementează domenii specifice cu privire la aplicarea altor măsuri decât cele tarifare legate de schimbul de mărfuri.

(2) La clasificarea tarifară a mărfurilor se utilizează Regulile generale pentru interpretarea Sistemului armonizat din Convenția internațională privind Sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor, inclusiv la anexa acestuia, încheiată la Bruxelles la 14 iunie 1983, ratificată prin Legea nr.98/1996”.

Potrivit Regulilor generale pentru interpretarea sistemului armonizat din Anexa nr.1 la Legea nr.98/1996 pentru aderarea României la Convenția Internațională privind Sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor :

“Încadrarea mărfurilor în Nomenclatura pentru clasificarea mărfurilor în tarifele vamale se face conform următoarelor principii :

1. Enunțul titlurilor secțiunilor, capitolelor sau subcapitolelor este considerat ca având numai o valoare indicativă, încadrarea mărfii considerându-se legal determinată atunci când este în concordanță cu textul pozițiilor și al notelor de secțiuni și de

capitole si atunci când nu sunt contrare termenilor utilizați în acele poziții și note după următoarele reguli:

2. a) Orice referire la un articol de la o poziție determinată acoperă acest articol, chiar incomplet sau nefinit, cu condiția ca el să prezinte, ca atare, caracteristicile esențiale ale articolului complet sau finit. Această regulă se aplică și la articolul complet sau finit, sau considerat ca atare, în virtutea dispozițiilor precedente, atunci când articolul este prezentat demontat sau nemontat;

b) orice mențiune la o materie de la o poziție determinată se referă la acea materie fie în stare pură, fie în amestec sau asociată cu alte materii. De asemenea, orice mențiune la produse dintr-o anumită materie se referă la produsele alcătuite total sau parțial din această materie. Încadrarea acestor produse amestecate sau a articolelor asociate se face conform principiilor enunțate în regula 3.

3. Atunci când mărfurile ar putea fi încadrate la două sau mai multe poziții, prin aplicarea regulii 2 b), sau în orice alt caz, încadrarea se face după cum urmează:

a) poziția cea mai specifică are prioritate față de pozițiile cu un domeniu de aplicare mai general. Totuși, atunci când două sau mai multe poziții se referă fiecare numai la o parte dintre materiile care compun un produs amestecat sau la un articol compozit, sau la o parte dintre articolele mărfurilor prezentate în seturi condiționate pentru vânzarea cu amănuntul, aceste poziții se consideră, în raport cu produsul sau articolul, la fel de specifice, chiar dacă una dintre poziții dă o descriere mai precisă sau mai completă.”

La secțiunea XIII din Tariful vamal de import al României pentru anii 2005 și 2006 - este inclus capitolul 70 – „Sticlă și articole din sticlă”, cu subcapitolul 7007 - „**Sticlă securit constând din sticlă călită sau formată din foi lipite (stratificate)**”, care, la rândul lui, cuprinde următoarele subpoziții:

- 7007.11.10 – Sticlă securit călită, de dimensiuni și forme care permit a fi folosite pentru autovehicule și tractoare;

- 7007.21.20 – Sticlă securit formată din foi lipite (stratificate) de dimensiuni și forme care permit a fi folosite pentru autovehicule și tractoare, ambele având taxa vamală de 15%.

Conform Notelor explicative la Sistemul armonizat cuprinse în Anexa Deciziei directorului general al Direcției Generale a Vămirilor nr.16/2000 privind Normele tehnice de interpretare a Sistemului armonizat de denumire și codificare a mărfurilor, ediția a II-a (1996), actualizate prin aducerile la zi nr.1-8 :

“Expresia **sticlă securit** definește numai tipurile de sticlă descrise mai jos (...):

A) Sticla securit, călită. (...)

B) Sticla securit formată din foi lipite (stratificată). (...)

Una dintre caracteristicile sticlei călitate este de a se sparge în fragmente mici care nu taie și chiar de a se dezintegra sub efectul șocului, ceea ce reduce pericolul rănirii prin proiectarea cioburilor. Sticla securit formată dintr-una sau mai multe foi se fisurează fără să elibereze cioburi, și, dacă șocul este suficient de violent pentru a o sparge (nu numai de a produce crăpături), cioburile proiectate nu sunt destul de mari pentru a provoca leziuni grave. În unele dintre sticlele de acest tip, destinate anumitor utilizări speciale, pot fi încorporate rețele metalice sau pot fi utilizate foi intermediare din materiale plastice colorate.

Datorită acestor calități, aceste tipuri de sticlă sunt destinate fabricării parbrizelor sau geamurilor pentru autovehicule,(...).

Poziția nu face distincție între articolele brute și articolele fasonate (de exemplu curbate, îndoite etc.).

Sticla securit încorporată în alte articole și astfel transformate în părți de mașini, de aparate sau de vehicule, urmează regimul acestora”.

La secțiunea XVII din Tariful vamal de import al României este inclus capitolul 87 – „vehicule terestre, altele decât materialul rulant de cale ferată și tramvai; părți și accesorii ale acestora”.

Potrivit Notelor explicative ale capitolului:

“Acest Capitol cuprinde de asemenea **părțile și accesoriile** care pot să fie recunoscute ca fiind **în exclusivitate sau în principal destinate vehiculelor descrise aici, cu condiția de a nu fi excluse de Notele de la Secțiunea XVII** (vezi Considerațiile generale corespunzătoare).

În notele de la secțiunea XVII se precizează:

“2. Nu sunt considerate ca părți sau accesorii, chiar atunci când sunt recunoscute ca fiind destinate produselor din această Secțiune:

- a) garniturile, șabilele și articolele similare din toate materialele;
- b) părțile și furniturile de uz general, din metale comune (Secțiunea XV) și articolele similare din material plastic (Capitolul 39);
- c) articolele de la Capitolul 82 (unelte);
- d) articolele de la poziția 83.06;
- e) mașinile și aparatele de la poziția 84.01 până la 84.79, ca și părți ale lor; 84.81 sau 84.82, și în măsura în care acestea constituie părți intrinseci ale motoarelor, articolele de la poziția 84.83;
- f) mașinile și echipamentele electrice ca și aparatele și accesoriile electrice (Capitolul 85);
- g) instrumentele și aparatele de la Capitolul 90;
- h) articolele de la capitolul 91;
- i) armele (Capitolul 93);
- j) aparatele de iluminat și părțile lor, de la poziția 94.05;
- k) periiile care constituie elemente pentru vehicule”.

Capitolul 87 include subcapitolul 87.08 - “Părți și accesorii de autovehicule de la pozițiile 87.01 până la 87.05”, cu o taxă vamală de 30%.

Conform notelor explicative la Sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor:

“Poziția cuprinde ansamblul de părți și accesorii ale autovehiculelor de la pozițiile 87.01 la 87.05, sub rezerva ca piesele sale și accesoriile să satisfacă următoarele două condiții:

1) Să poată fi recunoscute ca fiind exclusiv sau în principal destinate vehiculelor din această categorie.

2) Să nu fie excluse prin Notele de la Secțiunea XVII (vezi Considerațiile generale ale acestei Secțiuni).

Printre aceste părți și accesorii, se pot menționa:

B) Părțile de caroserie și echipamentul acestora, adică: elementele de caroserie; planșouri, flancuri, panouri față și spate, cutii etc.; portiere și elementele lor; capotele de motor, geamurile încadrate, **parbrizele prevăzute nu doar cu rezistențe încălzitoare ci și cu conectori electrici, ancadramente de geamuri, (...)**”.

Din contextul legal citat, rezultă deci că parbrizele auto reprezintă părți ale autovehiculelor de la poziția 87.03 – *Autoturisme și alte autovehicule, în principal concepute pentru transportul persoanelor*, deoarece îndeplinesc cele două condiții impuse, respectiv:

1) sunt recunoscute ca fiind exclusiv sau în principal destinate vehiculelor din această categorie.

2) nu sunt excluse prin Notele de la Secțiunea XVII.

În speță, din analiza declarațiilor vamale de import depuse de petentă la organul vamal, în perioada 2005-2006 rezultă că aceasta a importat de la G..... Ungaria și

C..... Ungaria parbrize auto, pe care le-a încadrat eronat la pozițiile tarifare 7007.11.10 – *Sticlă securit călită de dimensiuni și forme care permit utilizarea lor la autovehicule, vehicule aeriene, nave sau alte vehicule* și 7007.21.20 - *Sticlă securit formată din foi lipite, stratificate, de dimensiuni și forme care permit utilizarea lor la autovehicule, vehicule aeriene, nave sau alte vehicule*, achitând taxa vamală de 15%, prevăzută în Tariful vamal de import al României pentru mărfurile încadrate la aceste poziții.

Astfel, având în vedere Notele explicative ale subcapitolului 7007, se reține că sticla securit este destinată **fabricării** parbrizelor auto dar încorporată în articole și, astfel, **transformată în părți de vehicule urmează regimul acestora.**

În speță, se reține că petenta a importat parbrize auto fabricate din sticlă securit și nu sticlă ca atare destinată confecționării parbrizelor, aceste produse fiind încadrate din punctul de vedere al Notelor explicative la Sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor la poziția tarifară 87.08 – Părți și accesorii de autovehicule, subpoziția 8708.29.90 – Altele din Tariful vamal de import al României, cu o cotă de taxă vamală de 30%.

În soluționarea cauzei nu poate fi primită susținerea petentei potrivit căreia încadrarea tarifară efectuată de organul vamal ar fi eronată, ca urmare a faptului că poziția tarifară 87.08 ar include „geamurile încadrate” și, din acest motiv, mărfurile pe care le-a importat, respectiv geamuri și parbrize, nu s-ar încadra în această categorie, nefiind încadrate.

Astfel, în speță, organul vamal a constatat că încadrarea eronată s-a efectuat pentru produsul „parbriz auto”, așa cum acesta a fost înscris în declarațiile vamale de import depuse la Birourile vamale și nu pentru „geamuri”.

În al doilea rând, conform notelor explicative la Sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor, produsul „**parbriz**” apare clasificat ca atare la poziția 87.08 – părți și accesorii de autovehicule, fiind excluse astfel orice alte interpretări cu privire la altă încadrare.

În concluzie, având în vedere argumentele expuse, se reține că organul vamal a încadrat corect parbrizele auto importate la poziția tarifară 87.08, având cota de taxă vamală de 30%, motiv pentru care petenta datorează diferențele de taxe vamale de 15% și T.V.A., stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..... din 26.01.2010.

În aceste condiții, se va respinge ca neîntemeiată legal contestația formulată de petentă împotriva drepturilor de import constând în taxe vamale și T.V.A., în cuantum total de ..... lei.

3) Referitor la contestația formulată împotriva majorărilor de întârziere în cuantum de ..... lei:

În ceea ce privește majorările de întârziere, se reține că acestea reprezintă o măsură accesorie în raport cu debitul care le-a generat. Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut ca datorat debitul constând în taxe vamale și T.V.A., potrivit prevederilor art.119 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care precizează:

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere”, precum și ale art.120 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care prevăd:

“(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv”,

se reține că aceasta datorează și majorările de întârziere aferente, conform principiului de drept *accessorium sequitur principale*.

În speță, nu poate fi primită susținerea petentei potrivit căreia plata majorărilor de întârziere s-ar datora începând cu data comunicării actului administrativ-fiscal prin care s-au stabilit diferențele de drepturi vamale.

Fiind creanțe fiscale datorate bugetului de stat consolidat, taxele vamale și T.V.A. intră sub incidența dispozițiilor fiscale privitoare la calculul majorărilor de întârziere reglementate la art.119 și 120 din Codul de procedură fiscală aprobat prin O.G. nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, mai sus citate, care prevăd că pentru **neachitarea la termenul de scadență a obligațiilor de plată se datorează, după acest termen, majorări de întârziere, calculate pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență.**

În speță, termenul de scadență al taxelor vamale este cel prevăzut la art.141 alin.(1) din Codul vamal aprobat prin Legea nr.141/1997, conform căruia:

*„În cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import, precum și în cazul plasării mărfurilor într-un regim de admitere temporară cu exonerarea parțială de drepturi de import, **datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale**”*,

precum și la art.223 alin.(2) din Codul vamal aprobat prin Legea nr.86/2006, conform căruia:

“Datoria vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză”.

În ceea ce privește T.V.A. aferentă importurilor efectuate în anii 2005 și 2006, scadența acesteia este cea prevăzută la art.157 alin.(2) din Codul fiscal aprobat prin Legea nr.571/2003, respectiv:

*„Taxa pe valoarea adăugată pentru importuri de bunuri, cu excepția importurilor scutite de taxă, **se plătește la organul vamal, în conformitate cu reglementările în vigoare privind plata drepturilor de import**”*,

respectiv în conformitate cu reglementările Codului vamal mai sus citate referitoare la nașterea și plata datoriei vamale.

Prin urmare, scadența obligațiilor fiscale constând în taxe vamale și T.V.A. aferentă importurilor efectuate este data înregistrării la birourile vamale a celor 19 D.V.I. depuse de petentă în perioada 2005- 2006.

Pe cale de consecință și având în vedere prevederile referitoare la calculul majorărilor de întârziere prevăzute în Codul de procedură fiscală, se reține că pentru diferențele de taxe vamale și T.V.A. stabilite suplimentar de organul vamal cu ocazia controlului ulterior, petenta datorează majorări de întârziere începând cu ziua imediat următoare datei înregistrării D.V.I.-urilor la birourile vamale.

În acest sens dispun și prevederile art.111 din Codul de procedură fiscală care prevăd:

„(1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează.

(2) Pentru diferențele de obligații fiscale principale și pentru obligațiile fiscale accesorii, stabilite potrivit legii, termenul de plată se stabilește în funcție de data comunicării acestora, astfel:

a) *dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 1 - 15 din lună, termenul de plată este până la data de 5 a lunii următoare;*

b) *dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 16 - 31 din lună, termenul de plată este până la data de 20 a lunii următoare”*.

Prin urmare, din textul alin.(2) rezultă cu claritate faptul că obligațiile fiscale accesorii diferențelor de obligații fiscale principale sunt cele stabilite potrivit legii, respectiv potrivit dispozițiilor enumerate mai sus, care reglementează situațiile în care se datorează majorări de întârziere și modul de calcul al acestora.

Termenul de plată al acestor diferențe de obligații fiscale principale și a obligațiilor fiscale accesorii reglementat la articolul 111, care este stabilit în funcție de data comunicării lor, reprezintă perioada în interiorul căreia debitorul poate efectua plata fără a putea fi pornită procedura de executare silită împotriva acestuia de către creditorul bugetar.

În acest sens, prevederile art.141 alin.(2) din Codul de procedură fiscală dispun:

“Titlul de creanta devine titlu executoriu la data la care creanța fiscală este scadentă prin expirarea termenului de plată prevazut de lege sau stabilit de organul competent ori in alt mod prevazut de lege”.

Prin urmare, având în vedere argumentele expuse, se reține că petenta datorează majorările de întârziere în cuantum de ..... lei stabilite de organul vamal, motiv pentru care contestația formulată împotriva acestora se va respinge ca neîntemeiată legal.

Pentru considerentele prezentate, în temeiul prevederilor art.210 și ale art.216(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

Respingerea ca neîntemeiată legal a contestației formulate împotriva obligațiilor fiscale stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..... din 26.01.2010, întocmită de organele vamale din cadrul D.R.A.O.V. Constanța – Serviciul Antifraudă Fiscală și Vamală în baza Procesului verbal de control din aceeași dată, în cuantum total de ..... lei, compuse din:

- ..... lei – T.V.A;
- ..... lei – accesorii aferente T.V.A. ;
- ..... lei – taxe vamale;
- ..... lei – accesorii aferente.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la Tribunalul Constanța, în termen de 6 luni de la comunicare, în conformitate cu art.218 alin.(2) din Codul de procedură fiscală, aprobat prin O.G. nr.92/2003 republicată, coroborat cu art.11 alin.(1) din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004.

**DIRECTOR COORDONATOR,
BOGDAN IULIAN HUȚUCĂ**

C.S.